

6 august – 12 august

O speranță de nezdruccinat

Textul de memorat: „Însă nădejdea aceasta nu înșală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat.” (Romani 5:5)

Cât de ușor este să vorbim și să cântăm despre speranță când suntem în biserică înconjurați de oameni zâmbitori! Dar când ne trezim în focul încercării, speranța nu pare prea la îndemână. Pe măsură ce împrejurările ne sufocă, începem să punem sub semnul întrebării totul, în special înțelepciunea lui Dumnezeu.

În una dintre cărțile lui, C. S. Lewis scrie despre un leu imaginar. Vrând să-l întâlnească pe acest leu, cineva întreabă dacă leul prezintă siguranță, dacă nu face rău. I se răspunde că nu prezintă siguranță, „dar că este bun”.

Faptul că nu întotdeauna îl înțelegem pe Dumnezeu și El pare să facă lucruri neprevăzute nu înseamnă că Dumnezeu este împotriva noastră. Înseamnă pur și simplu că deocamdată nu avem tabloul complet. Dar cochetăm cu ideea că, pentru ca noi să avem pace, încredere și speranță, Dumnezeu trebuie să fie predictibil și să poată fi înțeles ușor. După mintea noastră, e neapărat ca El să prezinte „siguranță”. Dar în felul acesta nu facem altceva decât să ne predispunem la dezamăgire.

De înțeles: În ce fel înțelegerea noastră privind caracterul lui Dumnezeu ne ajută să ne păstrăm speranța în mijlocul încercării? Cum înțelegi salutul „Pacea Domnului!” în vreme de război?

Duminică, 7 august – Imaginea de ansamblu

Când suferim, este foarte ușor să presupunem că ce ni se întâmplă este singurul lucru care contează. Dar există o imagine ceva mai amplă decât cea în care suntem doar noi, personal (vezi Apocalipsa 12:7; Romani 8:22).

1. Citește Habacuc 1:1-4. Cu ce se confruntă profetul?

Te-ai aștepta ca Dumnezeu să zică ceva de genul: „Vai, Habacuc, e într-adevăr îngrozitor! Stai că vin Eu și te ajut imediat!” Dar răspunsul lui Dumnezeu este chiar opusul. El îi spune lui Habacuc că va fi și mai rău. Citește acest răspuns în **Habacuc 1:5-11**.

Locuitorii din Israel erau prizonieri la asirieni, iar Dumnezeu promite că situația se va înrăutăți și mai mult: locuitorii din Iuda vor fi atacați de babilonieni. Habacuc strigă din nou către Domnul în versetele 12-17 și apoi așteaptă să vadă ce va spune Dumnezeu.

2. Citește Habacuc 2:2,3. Introducerea făcută de Dumnezeu la mesajul despre distrugerea Babilonului îți insuflă speranță? Prin ce anume?

Capitolul 2 din Habacuc reprezintă promisiunea lui Dumnezeu referitoare la distrugerea babilonienilor. Evrei 10:37 citează Habacuc 2:3, făcând aluzie la o aplicație mesianică viitoare a acestei făgăduințe. Certitudinea cu care a fost promisă distrugerea Babilonului este valabilă și în cazul distrugerii „Babilonului celui mare” (vezi Apocalipsa 18:2).

Habacuc era prins între marea nenorocire din jurul lui și promisiunea lui Dumnezeu că situația se va înrăutăți. Acesta este exact punctul în care ne aflăm noi în istoria mântuirii. Un rău enorm este în jurul nostru, dar Biblia prezice că va veni un rău și mai mare. Secretul supraviețuirii lui Habacuc a fost faptul

Studiu Biblic, Trim. III, 2022 – Cu Hristos în cuptorul încercării

că a ajuns să vadă întregul tablou, imaginea de ansamblu. Prin urmare, în capitolul 3, el este în stare să înalțe o rugăciune extraordinară de laudă, pe baza a ceea ce va face Dumnezeu în viitor.

Citește Habacuc 3:16-19. Care sunt motivele de speranță identificate de profet? Care este speranța poporului lui Dumnezeu în timp ce așteptăm desfășurarea ultimelor scene profetice? Cum îți poți însuși această speranță?

Luni, 8 august – Cine este Tatăl nostru

Oswald Chambers scrie: „L-ai întrebat pe Dumnezeu ce are de gând să facă? Nu îți va spune niciodată. Dumnezeu nu îți spune ce va face; El îți descoperă Cine este El” (*My Utmost for His Highest*, 2 ianuarie; vezi Oswald Chambers, *Tot ce am mai de preț pentru Cel Preaînalt*, Editura Poarta Bucuriei, 2015). Ce crezi că vrea să spună Oswald Chambers?

După cum știm, cartea Iov începe cu marea tragedie personală care s-a abătut asupra lui Iov. El pierde totul, cu excepția propriei vieți și a soției. Urmează o discuție în care prietenii lui încearcă să înțeleagă de ce s-au întâmplat toate acestea. În timpul conversației lor, Dumnezeu tace.

Apoi, deodată, în Iov 38, Dumnezeu apare și vorbește. Fără nicio pauză, Dumnezeu îi pune lui Iov vreo 60 de întrebări încuietore. Deschide Biblia și parcurge-le în **Iov 38 și 39**.

După ultima întrebare, Iov răspunde: „Iată, eu sunt prea mic. Ce să-Ți răspund? Îmi pun mâna la gură. Am vorbit o dată, și nu voi mai răspunde; de două ori, și nu voi mai adăuga nimic” (Iov 40:4,5). Dar Dumnezeu nu a terminat. Reîncepe și îi adresează o altă rafală de întrebări „grele”.

3. Citește răspunsul final al lui Iov în Iov 42:1-6. Ce încerca Dumnezeu să-i spună lui Iov și care a fost efectul asupra acestuia?

Dumnezeu nu răspunde la niciun „de ce?” formulat de prietenii lui Iov. În schimb, El zugrăvește o imagine a măreției Sale de neegalat, manifestată prin intermediul lucrărilor Sale de creație. Apoi Iov sigur nu mai are nevoie de niciun răspuns. Nevoia de explicații a fost eclipsată de imaginea copleșitoare a grandorii lui Dumnezeu.

Acest episod biblic dezvăluie un paradox fascinant. Speranța și încurajarea pot să răsară din conștientizarea faptului că noi cunoaștem foarte puțin. Instinctiv, încercăm să ne găsim liniștea prin faptul de a ști totul și drept urmare ne descurajăm când nu putem cunoaște totul. Dar uneori Dumnezeu scoate în evidență neștiința noastră pentru ca noi să putem înțelege că speranța umană se poate ancora doar într-o Ființă mult mai mare decât noi înșine.

Există lucruri din realitatea războiului pe care pur și simplu nu le înțelegi? Dacă da, concentrează-te asupra caracterului lui Dumnezeu. Cum poate acest exercițiu să îți dea speranță, acea speranță de care ai nevoie ca să rămâi ferm prin ceea ce acum pare de neînțeles?

Marti, 9 august – Prezenta Tatălui nostru

„Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te iau de mâna dreaptă și-ti zic: «Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!»” (Isaia 41:13).

Cineva întreba cândva: „Când Dumnezeu pare departe, cine s-a îndepărtat?” Când vin problemele, credem că Dumnezeu ne-a părăsit. Adevărul este că El nu a plecat nicăieri.

Prezența lui Dumnezeu le părea evreilor din exil foarte îndepărtată. Totuși, prin Isaia, Dumnezeu îi asigură cu privire la eliberarea lor viitoare. Așadar, deși întoarcerea efectivă în Ierusalim urma să aibă loc mulți ani mai târziu, Dumnezeu a vrut ca poporul Lui să știe că El nu Se îndepărtase de el și că existau toate motivele pentru a spera.

4. Citește Isaia 41:8-14. Ce motive de speranță găsești pentru oamenii care așteaptă cu nerăbdare eliberarea lor în viitor? Cum ne ajută această promisiune în timpul așteptării ca exilul nostru pe pământ să se termine?

Una dintre imaginile cele mai grăitoare din aceste versete se găsește în Isaia 41:13. Dumnezeu suveran al universului spune că poporul Lui nu trebuie să se teamă, deoarece El este Cel care îl ia „de mână dreaptă”. Una este să ni-L imaginăm pe Dumnezeu conducând evenimentele pământene de pe un tron mareț, de la ani-lumină distanță de pământ, dar cu totul altă imagine e cea în care El este suficient de aproape ca să-i țină de mână pe credincioșii Lui dragi.

Când suntem ocupați, poate ne vine greu să ne amintim că Dumnezeu este aproape de noi. Dar când ne amintim că El este Emanuel, „Dumnezeu cu noi”, lucrurile se schimbă radical. Când prezența lui Dumnezeu este cu noi, la fel sunt și planurile Lui, promisiunile Lui și puterea Lui transformatoare.

Fă un experiment în următoarele zile: ori de câte ori este posibil, încearcă să-ți amintești că Dumnezeul universului este suficient de aproape cât să te țină de mână și îți promite personal ajutorul Său. Ține o evidență cu modul în care acest lucru îți schimbă viața. Pregătește-te să vorbești despre experiența ta în cadrul grupei de la Școala de Sabat.

Miercuri, 10 august – Planurile Tatălui pentru noi

5. Toată lumea caută speranță. Dar unde se găsește? Pentru unii, speranța se găsește în zâmbetul unui prieten. Pentru alții, speranța se naște din siguranța financiară sau dintr-un mariaj stabil. Tu unde cauți de obicei speranța și curajul?

În cartea Ieremia, profetul le scrie unor oameni care își pierduseră speranța în țara în care erau captivi. „Pe malurile râurilor Babilonului, ședeam jos și plângeam când ne aduceam aminte de Sion” (Psalmii 137:1). Dar, deși erau cu inima frântă, Ieremia le prezintă motive să nu-și piardă speranța.

6. Ce motive de speranță găsești în Ieremia 29:1-10?

În acest pasaj sunt trei surse importante de speranță. În primul rând, Dumnezeu spune că poporul Lui nu ar trebui să renunțe la speranță, deoarece situația în care se află nu este rezultatul întâmplării sau al unei nenorociri neprevăzute. Însuși Dumnezeu spune: „prinșii de război [...] i-am dus din Ierusalim la Babilon” (Ieremia 29:4).

În al doilea rând, Dumnezeu le spune copiilor Săi că nu ar trebui să-și piardă speranța, pentru că El lucrează chiar în mijlocul dificultăților prin care trec. „Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei” (Ieremia 29:7).

În al treilea rând, Dumnezeu îi spune poporului că nu ar trebui să rămână fără speranță, deoarece El va pune capăt robiei la un moment dat. „Dar iată ce zice Domnul: «De îndată ce vor trece șaptezeci de ani ai Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi făgăduința Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta»” (Ieremia 29:10).

După ce explică modul în care a avut grijă de trecutul lor, are grijă de prezentul lor și va avea grijă de viitorul lor, Dumnezeu comunică frumos grija Lui duioasă față de credincioșii Săi (vezi Ieremia 29:11-14).

Citește Ieremia 29:11-14, rostind numele tău după pronumele „tine”, ca și când Dumnezeu îți face aceste promisiuni ție, personal. Aplică-le la tine, oricare ar fi luptele cu care te confrunți în prezent.

Joi, 11 august – Disciplinarea la care recurge Tatăl

7. Citește Evrei 12:5-13. Care este mesajul pentru noi aici și cum se potrivește cu ce studiem în acest trimestru?

În Evrei 12:5-13, Pavel descrie încercările în contextul pedepsei sau al disciplinării. Cuvântul „pedeapsă/mustrare/disciplinare” apare, în diferite forme, de 10 ori în acest pasaj. În lumea greacă, acesta era termenul de bază pentru ideea de educație. Prin urmare, a înțelege pedeapsa înseamnă a înțelege modul în care Dumnezeu ne educă în școala credinței - descrisă de Pavel în Evrei 11.

În capitolul 11 din Evrei, Pavel prezintă ipostaze cu femei și bărbați ai credinței. Credința a fost cea care i-a determinat pe toți să meargă mai departe când s-au confruntat cu tot felul de situații solicitante. Ajungând la capitolul 12, Pavel ni se adresează nouă, cititorilor, și ne spune că, din moment ce atâția oameni înainte de noi au perseverat în ciuda tuturor dificultăților, și noi ne putem continua parcursul și să ne ducem la bun sfârșit viața de credință. Secretul constă în privirea fixată asupra lui Isus (Evrei 12:2), care poate fi un model când vremurile sunt grele (Evrei 12:3). Când citim capitolul 12 din Evrei este ca și cum ni s-ar oferi o pereche de ochelari pentru citit. Fără acești ochelari, vederea sau înțelegerea noastră asupra greutăților va fi întotdeauna încețoșată. Dar folosirea acestor ochelari va corecta interpretarea neclară a suferinței, impusă de cultura noastră. Apoi vom fi în stare să înțelegem clar și să reacționăm în fața încercărilor în cunoștință de cauză.

8. Citește Evrei 12:1-13 cu ajutorul „ochelarilor” descriși mai sus. Acum, concentrează-te asupra versetelor 5-13 și răspunde la următoarele întrebări:

Care este sursa disciplinării?

Care este reacția noastră la pedeapsă sau disciplinare?

Care este scopul disciplinării?

Recitește cu atenție Evrei 12:1-13. Întocmește o listă cu toate motivele de speranță cu care te identificei. Cum ai manifestat această speranță în propriile momente de „educație” spirituală?

Vineri, 12 august

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Educație*, capitolul 35, „Școala din lumea cea nouă”; *Divina vindecare*, subcapitolul „Ajutor în viața zilnică”

„În experiența tuturor vin vremuri de descurajare cruntă și dezamăgire amară - zile când amărăciunea le este partea și le este greu să creadă că Dumnezeu mai este binefăcătorul iubitor al copiilor Lui de pe pământ, zile când necazurile hărțuiesc sufletul până acolo încât moartea pare mai de dorit decât viața. În asemenea împrejurări, mulți își pierd încrederea în Dumnezeu și sunt duși în robia îndoielii, în sclavia necredinței. Dacă am putea, în acele situații, să vedem cu ochii spirituali semnificația providențelor lui Dumnezeu, am vedea îngerii căutând să ne salveze de noi înșine, luptând să așeze picioarele noastre pe o temelie mai tare decât dealurile veșnice. Atunci, o credință nouă, o viață nouă ar curge în ființa noastră” (Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 162)

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Iosua 12 - 18;

1. Care a fost moștenirea seminției lui Levi?
2. Ce om a pretins că la vârsta de 85 de ani era la fel de puternic ca la 40 de ani?
3. Ce popor mare la număr se temea de cei ce aveau care de fier?
4. Ce carte a fost împărțită în șapte, în urma unei călătorii?

Evanghelizare, Secțiunea 20, subcapitolul „Punctul culminant al triumfului”

5. Care trebuie să fie cuvântul nostru de ordine?